

ПРОТОКОЛ

№ 240

гр. Варна, 20.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Виляна Н. Михалева

при участието на секретаря Галина Г. Славова
Сложи за разглеждане докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20243100500186 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 10:40 часа се явиха:

Въззивникът К. К. К., редовно призован, не се явява, не изпраща процесуален представител.

Въззиваемата страна ГД „ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ - МВР, редовно призована, представлява се от **главен юрисконсулт С.П.**, редовно упълномощена и приета от съда отпреди.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила на 19.02.2024г. молба от въззивника К. К. чрез пълномощника му адв. В. Г., обективираща изявление да се даде ход на делото. Заявява, че поддържа въззивната жалба, че няма да сочи други доказателства, като изразява становище по същество на спора. Представя списък на разноски, както и договор за правна защита и съдействие, с указание за платена сума в размер на 600 лева.

ЮРИСКОНСУЛТ ПЕТРОВА: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид редовно проведената процедура по призоваване на страните по делото, след спазване разпоредбата на чл. 273 вр. чл. 142, ал. 1, пр. II от ГПК, намира, че не са налице процесуални пречки по хода и разглеждането на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК, пристъпва към доклад на жалбата:

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на К. К. К. срещу Решение № 3874 от 28.11.2023г. по гр.д. № 12829/2022г. по описа на ВРС, 16-ти състав, с което на **основание чл. 178, ал. 1, т. 2 от ЗМВР и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД** са отхвърлени предявените от въззивника срещу ГД "Пожарна безопасност и защита на населението" към МВР за осъждане на ответника да заплати на ищеца, сумата от **1386 лева**, представляваща дължимо допълнително брутно трудово възнаграждение за продължителна водолазна дейност в МВР за месец декември 2020г., ведно със законната лихва върху тази сума считано от датата на предявяване на исковата молба в съда – 27.09.2022г. до окончателното плащане на задължението, както и сумата от **246.24 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода от 01.01.2021г. -27.09.2022г.

Жалбата е основана на оплаквания за неправилност на решението. Поддържаните съображения, че правилно ВРС приел, че от 2007г. ищецът е включен в обучителен курс за придобиване и потвърждаване на квалификация за работа с леководолазно оборудване за осъществяване на аварийно-спасителна дейност под вода, като в периода 2008-2019г., същата ежегодно е потвърждавана със заповеди на директора на ГД „ПБЗН“. Тези обстоятелства обуславят осъществяване на специфична служебна дейност от ищеца в този период, която му е възлагана от съответния ръководител, независимо от това, че не е назначен на длъжност „водолаз“ Със Заповед № 634/13.11.2020г., раздел III, т. 1.7 ищецът временно не е допуснат до извършване на водолазна дейност, т.е. тя е прекъсната, поради което към 01.12.2009г. ищецът не е осъществявал водолазна дейност. По въпроса обаче дължи ли се на ищеца възнаграждение за извършвана водолазна дейност през 2020г., съдът не е съобразил, че Заповед № 1983з-634/13.11.2020г. не е относима за исковия период, тъй като с нея се дава допуск на служители на

ГД „ПБЗН“ извършващи водолазни спускания 1 занапред, считано от датата на нейното издаване до 31.10.2021г. Ищецът е осъществявал такива по силата на Заповед № 1983з-626/04.11.2019г., съобразно раздел V от която е получил допуск за специфичната служебна дейност от датата на постановяването ѝ до 31.10.2020г. вкл. Извършването на дейността през 2020г. се установява, както от събраните свидетелски показания, така и от писмените доказателства събрани по делото – извлечение от дневник за водолазни спускания и разпореждания за провеждане на неотложни водолазни спускания с водолази от РС „ПБЗН“ – Варна. В последните са обективирани водолазни дейности с участието на ищеца – издирване/спасяване на удавник в Черно море и издирване на веществени доказателства за престъпление в същия воден басейн. Отделно в представени от ответника платежни бележки за месеците юни и август 2020г. е признал това обстоятелство, като е начислил допълнително възнаграждение на ищеца за работа под вода, съответно 176.70 лв. и 114 лв. В нормата на чл. 14 от Наредбата не въведено изискване служителят да има допуск към 01.12. на съответната година, за която се дължи заплащане на допълнителното възнаграждение. Единствената предпоставка за платимата еднократна компенсация е ищецът да е осъществявал през текущата година специфичната служебна дейност, който факт е установен по делото. В този смисъл отправя искане обжалваното решение да се отмени и вместо него се постанови друго, с което предявените искове да се уважат с извод за основателност.

В отговор на жалбата от ГД „ПБЗН“ - МВР оспорва доводите в нея и поддържа други, с които обосновава правилност и законосъобразност на постановеното решение. Поддържа като правилен правния извод в обжалваното решение, че с със Заповед № 634/13.11.2020г. въззивникът не е допуснат до водолазни спускания, като водолазната му дейност е прекъсната и към 01.12.2020г. същият не осъществява такава, поради което исковата сума не му се дължи. Прекъсването на правото за осъществяване на водолазна дейност означава неосъществяване на такава към 01.12.2020г. относимо и към календарната година. Видно е, че притежаваната от ищеца квалификация и водолазни спускания не попадат в хипотезата на чл. 14, ал. 1 от наредбата. Тази дейност е дефинирана като платима на календарна година, а видно от Заповед № 1983з-634/13.11.2020г., временно ищецът не е допуснат до извършване на водолазни спускания. Исковата претенция е за 2020г., като

към м. декември 2020г. ищецът не е притежавал водолазна квалификация, поради прекъсване на правото му за осъществяване на дейността. Поддържа неоснователност на позоваването на платежните документи, с довод за признание на водолазни дейности с участието на ищеца, доколкото допълнителното възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности по Раздел III е различно от допълнителното възнаграждение за летателна, авиационна, парашутна, плавателна и водолазна дейност по раздел IV от Наредба № 8121з1060/26.09.2019г. В този смисъл моли обжалваното решение като правилно да се потвърди.

ЮРИСКОНСУЛТ ПЕТРОВА: Запозната съм с доклада, нямам възражения. Оспорвам въззивната жалба, поддържам отговора. Нямам доказателствени искания. Представям списък с разноски.

С оглед изявлението на процесуалния представител на въззиваемата страна, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото представените от процесуалните представители на страните списъци на разноски, придружени с доказателства за извършени такива: договор за правна защита и съдействие от 07.02.2024г.

СЪДЪТ, като взе предвид поведението на страните и изчерпаните им доказателствени искания, намира, че са налице предпоставките за даване ход на устните състезания, поради което и на основание чл. 268, ал. 3 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

ЮРИСКОНСУЛТ ПЕТРОВА: Моля да оставите без уважение въззивната жалба изцяло като неоснователна и недоказана и да потвърдите първоинстанционното решение, като правилно, законосъобразно и постановено в съответствие с материалноправните норми, включително и по отношение приложимата разпоредба на чл.14, ал.1 от Наредба № 8121з-1060 от 26.09.2019г. по отношение на заплащане на допълнителните възнаграждения на служителите, извършвали водолазна дейност към 01.12.2020г., съобразно предявената искова претенция на въззивника.

Правилно и в съответствие и с издадената Заповед № 634/13.11.2020г. съобразно която същият не е допуснат до извършване на водолазни спускания и към процесната дата не е притежавал водолазна квалификация съдът е постановил, че искът следва да бъде отхвърлен и на същия не се дължи такова възнаграждение. В този смисъл решението е напълно правилно и обосновано, а заявената претенция е необоснована от гледна точка на твърдението на въззивната страна, че ответната страна е признала това обстоятелство за дължимост, с оглед изплащане на възнаграждения за специфични условия на дейност, които възнаграждения следва да бъде отбелязано, че са различни от тези, претендирани от същия по чл.14, ал.1 от Наредба № 8121з-1060 от 26.09.2019г. По отношение на твърденията, свързани с тази заповед, същите не се подкрепят и от доказателствата по делото, доколкото заповедта съдържа разпореждане за действие на същата за времето напред от месец ноември 2020г. до 31.10.2021г., но за служителите, които са по т.І и ІІ от същата, извършващи водолазна дейности и допуснати до такава, като въззивникът не е сред тях. В този смисъл считаме, че решението на първоинстанционния съд е напълно правилно и обосновано, и съответно на доказателствата по делото и моля да бъде потвърдено, а въззивната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и неоснователна.

Моля да ни присъдите сторените съдебно деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представям писмени бележки.

СЪДЪТ като взе предвид, че делото е разяснено, на основание чл. 273 вр. чл. 149, ал. 2 от ГПК обявява устните състезания за приключили и посочва, че ще обяви решението си в законоустановения срок.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в **10:46 часа.**

Председател: _____

Секретар: _____